

Staafken, een sleutelfiguur

datum

🎵 BIJ HET BINENKOMEN INSTRUMENTAAL

Dank U voor deze nieu-we mor-gen,
Dank U voor el-ke nieu-we dag.
Dank U dat ik met al mijn zor-gen
Bij U ko-men mag.

📖 INLEIDING OP HET OPENINGSLIED

- Le. 1 Bij een afscheid is het vaak moeilijk om "dank u" te zeggen. Maar vandaag is dat anders. Onze dankbaarheid overstemt de grote pijn en het diepe verdriet op deze eerste namis voor Staafken.
- Le. 2 "Dank U voor alle goede vrienden, Dank U voor ieder klein geluk, dank U, voor wat ik niet verdiende, Dank U voor muziek."
- Le. 1 Staafke zong graag en veel, en dit was het laatste lied wat hij in het ziekenhuis nog gezongen heeft.
- Le. 2 We willen deze namis openen door samen dit lied te zingen, omdat hij voor zo velen een goede vriend was, omdat hij zo verrassend kon wijzen op de kleine dingen die een mens gelukkig kunnen maken, omdat je van hem altijd weer meer kreeg dan je verdiende, en vooral omdat we ook nu nog graag samen met hem zingen:

🎵 INTREDELIED

Dank U voor deze nieuwe morgen,
Dank U voor elke nieuwe dag.
Dank U dat ik met al mijn zorgen
Bij U komen mag.

Dank U voor alle goede vrienden,
Dank U, o God, voor al wat leeft,
Dank U, voor wat ik niet verdiende:
Dat Gij mij vergeeft.

Dank U voor alle bloemengeuren,
Dank U voor ieder klein geluk,
Dank U voor alle held're kleuren,
Dank U voor muziek.

Dank U, uw liefde kent geen grenzen,
Dank U, dat ik nu weet daarvan,
Dank U, o God, ik wil U danken,
Dat ik danken kan.

DE SLEUTELFIGUUR

- Le. 1 Er zijn veel dingen die Staafke kenmerken,
veel mooie herinneringen,
veel verhalen en anekdotes.
Maar bovenal was hij voor deze gemeenschap
'de man met de sleutels'
- Le. 2 Hij was hier elke zondag als eerste en laatste man,
om voor het koor de verwarming aan te leggen,
om de brandkast te openen,
en om geduldig te wachten
tot hij de deuren weer kon afsluiten.
- Le. 1 Zo was hij hier een sleutelfiguur.
En zo zagen wij hem ook nu nog, in de werkgroep li-
turgie:
'aan de hemelpoort met zijn sleutels,
aan Sinte Pieter aan 't vertellen
over zijn tocht naar Quissac,
toen hij bij het uitbreken van de oorlog
als 16-jarige door Frankrijk trok.'
Of misschien durft hij er zelfs
'het liedje van Kleistraat' zingen...
- Le. 2 → → → [foto's projecteren]
Daarom hebben we in de afgelopen weken sleutels verzameld
en Marc heeft er een heus kunstwerk mee gemaakt.
Een sleutelfiguur die we een blijvende plaats willen geven
in onze gemeenschap.
- Le. 1 Het is een open figuur,
doorschijnend bijna.
Een beeld van gastvrijheid en spontane openheid.
- Le. 2 Iemand die zonder veel omhaal
grote en kleine sloten, allerlei soorten deuren en kettingen
kon losmaken met ontwapenende grapjes en verhalen.

- Le. 1 Maar ook een man die met beide voeten stevig op de grond stond,
als een boomstam geworteld in de aarde,
die de natuur kende en van haar hield,
en met liefde kon vertellen over hoe de hoppe en de erwtjes groeien...
- Le. 2 Staafke, de man met de sleutel van Ten Bos
in zijn rechterhand.
Maar met een tweede heel speciale sleutel in zijn binnenste,
een gouden sleutel,
als de klepel van een klok,
als de slinger die een uurwerk doet tikken,...
Een gouden sleutel,
die voor elk van ons een andere betekenis zal hebben,
niet te omschrijven met woorden,
maar reëler en echter dan de sleutel in zijn hand.
- Le. 1 We sluiten jouw periode niet af, Staafke,
we weten en geloven dat je vandaag bij ons bent,
dat jij ook de deur van de dood open houdt,
Je bent niet ver, en straks komen we ook.

SCHULDBELIJDENIS

Pr. iemand ontmoeten kan je maar
als je de deur van je hart
met de sleutel van de liefde openzet

door die luisterende houding,
een schouderklopje
word je bijzonder voor elkaar
- een sleutelfiguur -
Toch lukt het ons niet altijd.

Le. 1 voor de keren dat we
het té vanzelfsprekend vonden
dat Staafke er was
en door zijn inzet ervoor zorgde
dat wij met de gemeenschap van Ten Bos konden vieren,
voor de keren dat we ook voor de inzet van andere mensen
niet genoeg aandacht hebben,
maken we ons klein
en vragen : Heer, vergeef het ons.

 Dan nog

Le. 1 We bidden ook om Jouw barmhartigheid, Vader,
voor de momenten dat we door pijn en verdriet
opgesloten raken in onszelf.
Doorbreek dan de grendels en de sloten,
en vergeef ons onze twijfels
en ons ongeloof in de toekomst.

 Dan nog

Le. 1 voor de keren dat we
niet durfden zingen van dankbaarheid
om U te danken Heer
voor de genade die we elke dag opnieuw
uit uw handen mogen ontvangen
Heer, vergeef het ons.

 Dan nog

 GLORIA: DIEP IN ONS HART _____

254

 OPENINGSGEBED _____

Le. 1 Goede God,
Jij geeft ons vrienden,
wijze en lieve mensen om ons heen,
en Je vraagt ons om diep in onszelf te zoeken
naar de sleutels die ons voor elkaar kunnen openen.
Geef dat wij in deze viering
ontvankelijker worden,
voor elkaars en voor Jouw Woorden,
zodat wij straks als geopende mensen aan Jouw tafel kunnen komen,
zodat we de rijkdom van Jouw vriendschap kunnen proeven,
vandaag en alle dagen van ons leven.

 LEZING _____

Le. 1 Toen het heelal uit de Oneindigheid tevoorschijn was gekomen,
bevonden de mensen zich nog in staat van oneindige scheppingskracht,
dicht bij God.
Maar God wilde
dat de mens zich tot een zelfstandig schepsel zou ontwikkelen
en creëerde daarom de aarde als woonplaats voor de mensen.

'Maar hoe voorkomen we
dat de mensen steeds terugkomen naar de Hemel'?
Vroeg de aartsengel Gabriël zich af.
'Want ze moeten nu wel blijven waar ze zijn
om zich verder te ontwikkelen.'

God en de andere aartsengelen knikten
en begonnen te bedenken wat ze konden doen
om de mens op de aarde te houden.
De aartsengel Michaël zei: We moeten de Hemel afsluiten.'
'Maar waar laten we dan de sleutel?' vroeg Gabriël.

Michaël antwoordde:
We moeten de sleutel ergens verstoppen
waar de mensen hem niet kunnen vinden.'

We zouden de sleutel
op de bodem van de diepste oceaan kunnen leggen,' stelde Rafaël voor.
Maar God zei:
'Ik ken de mensen, daar zullen ze hem zeker vinden. '

'Dan verstoppem we de sleutel onder de sneeuw
op de top van de hoogste berg, ' zei de engel Uriël.
Maar God zei weer: 'Daar zullen ze hem zeker vinden.'

'En in de verste uithoek van het heelal?' vroeg de engel Ezechiël.
God antwoordde: ' Ook daar zullen ze hem vinden.'

Toen nam Gabriël weer het woord: **Í**k weet wat we moeten doen.
We verstoppem de sleutel in het hart van de mens!

Toen zei God: 'Ja laten we dat doen.
De mensen vinden de sleutel eerder
op de bodem van de diepste oceaan, of op de top van de hoogste berg,
of in de verste uithoek van het heelal
dan in hun eigen hart.
Maar als ze hem in hun eigen hart vinden,
dan zullen ze hem ook mogen gebruiken!'

TUSSENZANG

(mel. Away in a manger bb233)

1. Een sleutel doet vragen : wat is er op slot ?
De deur van 't geluk of de schatkist van God ?
Een sleutel belooft dat er vrijheid bestaat.
We wachten op toekomst die nooit overgaat.
2. Op zoek met de sleutel, wie wijst er de weg ?
Een man tussen zand en het water, halfweg,
Hij wijst naar een Ander, de andere kant,
hij wijst met zijn blik en een vinger die brandt.

EVANGELIE

Mat. 16, 13-19

Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam,
vroeg hij zijn leerlingen: 'Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?'
Ze antwoordden: 'Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia,
weer anderen Jeremia of een van de andere profeten.'
Toen vroeg hij hun: 'En wie ben ik volgens jullie?'
'U bent de messias, de Zoon van de levende God,' antwoordde Simon Petrus.
Daarop zei Jezus tegen hem: 'Gelukkig ben je, Simon,
want dit is je niet door mensen van vlees en bloed geopenbaard,
maar door mijn Vader in de hemel.
En ik zeg je: jij bent Petrus, de rots waarop ik mijn kerk zal bouwen,
en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet kunnen overweldigen.
Ik zal je de **sleutels van het koninkrijk** van de hemel geven,
en al wat je op aarde bindend verklaart zal ook in de hemel bindend zijn,
en al wat je op aarde ontbindt zal ook in de hemel ontbonden zijn.'

TOELICHTING

GELOOFSBELIJDENIS

- Pr. Ik geloof in God,
die als Vader een verbond met ons gesloten heeft:
"Ik zal er zijn voor allen".
- Al. Hij is de kern, de bron van onze solidariteit.
Op Hem wil ik mijn inzet afstemmen
en Zijn Naam maken tot de rode draad van mijn leven.
- Pr. Ik geloof in Jezus van Nazareth,
het levende verzet tegen iedere uitbuiting.
- Al. In Hem heeft onze God handen en voeten gekregen,
in Hem is Zijn Naam werkelijkheid geworden.
Ik geloof dat Hij niet vergeefs heeft geleefd
en niet vergeefs is gestorven, maar dat Hij
elke dag opnieuw verrijst in mensen die vandaag
Zijn solidariteit met uitgeslotenen belichamen.
- Pr. Ik geloof in Zijn Geest,
- Al. die ook vandaag mensen bezielt en aanzet
om Zijn manier van leven tot de hunne te maken
om deuren te openen,
en Zijn weg te gaan van breken en delen,
van goedheid en gerechtigheid,
van recht en vrede.

HOLY

GEBED OVER DE GAVEN

- Pr. God onze Vader,
elke week weer, vraag Jij ons
om de deuren van Jouw huis open te zetten,
om mensen uit te nodigen en rond Jouw tafel te komen vieren.
Kom dan ook vandaag weer in ons midden,
sluit langzaam deze kring waarin wij brood en wijn hebben klaargezet.
Zo worden wij broeders en zusters,
een beetje meer naar Jouw beeld en gelijkenis,
niet alleen vandaag, maar alle dagen van ons leven.

DANK- EN TAFELGEBED

- Pr. In ieder huis staat een tafel, een tafel met stoelen;
een huiselijke kring van eten en drinken,
geven en nemen
en deelhebben aan elkaars lief en leed;
kans op vrede en geluk,
begrip en mededeelzaamheid.
- Al. Elk huis heeft iemand nodig,
iemand die het huis bewoonbaar maakt, gezellig en vertrouwd;
ouders die geborgenheid vinden, rust en genoegten,
schade en schande samen verwerken
tot vergeving en vrede.

- Pr. Ook hier staat een tafel,
een tafel gedekt met brood en wijn;
- Al. Teken van mensen die eenheid zoeken,
open deuren, naar meer dan eigen huis en haard;
teken van mensen die spreken en bidden met elkaar
die elkaar van dienst willen zijn in woorden van begrip
en in werken met vrede.
- Pr. Eens stond er een tafel in de stad,
waar onze Heer zijn laatste uur beleefde
de tafel van zijn afscheidsmaal;
als leden van een gezin riep hij de zijnen aan tafel
"Zou een moeder haar kind vergeten?"
zo had hij eens gezegd,
"God vergeet u nooit".
Dat was zijn leven ook; aan de mensen zeggen
en tot de dood bevestigen dat God geen mens vergeet,
en dat mensen elkaar evenmin mogen vergeten.
Maar dat zij voor elkaar zijn als spijs en drank,
zoals hij het was voor ons.
Hij nam het brood,
brak en deelde het en zei: dit is mijn lichaam.
Hij nam ook de beker wijn
reikte die aan zijn vrienden en zei:
Neem de beker en drink hier allen uit;
dit is mijn bloed vergoten tot vergeving van de zonden;
dit is de beker van het nieuwe verbond.
Doe dit tot mijn gedachtenis.
- Al. Er staat een tafel gedekt
een lange, grote wereldwijde tafel,
de tafel van broederschap,
ook en vooral met God
brood en vrede voor iedereen,
niemand vergeten,
zoals God niemand vergeet.
- Pr. Er wacht ons een tafel, er wacht ons een huis
een feest van vervulling;
- Al. de toekomst van vrede die God voor ons dacht,
en die mensen kunnen verhaasten,
maar ook gesloten kunnen houden.
Laat ons dan de tafel der mensen
die grote tafel van zorg om allen
met nieuwe liefde bedienen
elk van ons thuis te beginnen
zodat God kan komen als gastheer
als vader van de thuisgekomen wereld.
- Pr. In die geest willen we tot Hem bidden,
in verbondenheid met heel de wereld,
met de naam die Jezus ons zelf leerde: Onze Vader, Papa nou

 VREDESWENS _____

 COMMUNIE _____

 GETUIGENISSEN _____

van oa. Joris T en vanuit de nevendienst...

 NU DE WEG JOU KOMT GROETEN _____

Nu de Weg jou komt groeten
zal de wind weer waaien in je rug.
Laat Gods licht jou dragen
warm als de zon,
als regen die je zachtjes kust.
En we zien elkaar ooit weer,
we zien elkaar ooit weer,
blijf nu maar even in de palm van Gods hand.

 ZENDING EN ZEGEN _____